

Tämän kirjoituksen tiedot isoisästään on koonnut Pentti Hiidenheimo 30.6.2018 Nummella pidettyä Törnström-Hiidenheimon sukuseuran kesätapaamista varten. Todettakoon sekaannusten välttämiseksi, että myös kokoajan isä oli nimeltään Pentti Hiidenheimo.

Pentti Henrik Hiidenheimo ent. Törnström s. 29.1.1875 Vihti Oravala

Bengt Henrik Törnström syntyi 29.1.1875 Vihdin Oravalassa.

Vanhemmat olivat: Sven Israel Törnström ja
 Karoliina Kristiina, omaasukua Tolpo

Heille syntyi 9 lasta, joista kuusi eli aikuisiksi.

Kuusi aikuiseksi elänyttä olivat:

Sven Johan (Janne) Gabriel (1862-1925)

Amanda Karoliina (1869- 1947)

Aksel Anders (1871-1933)

Lydia Emilia (1873 – 1946)

Bengt (Pentti) Henrik (1875-1918)

Arthur (Artturi) Fredrik (1877-1956)

Sven Israel Törnström, hänen puolisonsa Karoliina sekä pojat Bengt ja Arthur perheineen ottivat vuonna 1906 nimekseen Hiidenheimo.

Tällöin Bengt Törnströmistä tuli Pentti Hiidenheimo ja myös hänen vaimostaan Idasta sekä jo syntyneistä ja elossa olevista lapsista Mirjasta, Elsasta, Maurista ja Anjasta tuli Hiidenheimo.

Pentti kävi Harjun maanviljelyskoulun.
Saman koulun kävi myös Janne ja Artturi.

Pentti osti vuonna 1898 Nummelta Jakovan suuren rusthollin, joka Osmo Jussilan kirjoittaman Nummen historian mukaan oli tuolloin pahasti rappeutunut. Jussila kirjoittaa, että 20 vuoden kuluessa Pentti Hiidenheimo saattoi tilan mallikelpoiseen kuntoon.

Pentti Hiidenheimo ehti elämänsä aikana tehdä Jakovalla varsin mittavat rakennus ym. investoinnit ja kehittää tilan varsin mallikelpoiseen kuntoon.

Tilaa voidaan pitää Pentin kuoleman aikaan vauraana.

Vuonna 1916, eli vähän yli vuosi ennen murhaa, Jakova oli verotuksen mukaisessa suuruusjärjestyksessä Nummella kolmas. Suurempia olivat Ojasen (Pentin veljen Artturin apen) omistama Sierlan Pakkala ja Järvenpään Uotila.

Aarno Forsius arvelee Artturi Hiidenheimosta kertovassa kirjassaan, että syynä Jakovan tilan ostamiseen Pentti Hiidenheimolla olisi ollut se, että Pentti olisi arvioinut kotitalonsa Oravalan liian pieneksi uudenaikaisen maatalouden kannattavuutta ajatellen.

Pentin setä Bengt Justus Törnström, Jokikunnan Jaakkolan eli Kaharin isäntä, antoi hänelle taloudellista taustatukea lainaamalla kaupan toteuttamista varten tarvittavat rahat.

Bengt Justus Törnström oli lainoittanut myös veljeään Pentin isää ja Pentin veljiä Akselia ja Artturia.

Pentti vihittiin 14.9.1899 pikkuserkunsä tyttären kanssa tämän kotona Vihdin Niemenkylässä.

Vaimo Ida Maria Malmgren oli syntynyt 25.6.1881.

Ida Malmgren oli Vihdin Vanhalassa, Mäkelässä 24.6.1763 syntyneen ratsutilallisen Juho Forströmin pojan pojan tyttären tytär.

Pentti Hiidenheimon oli Juho Forströmin tyttären tyttären poika.

Nykyisin Merja Vaskelan hallussa olevista varsinkin runsaasti Pentin Idalle kirjoittamista kirjeistä voi päätellä, että kyseessä oli oikea rakkausavioliitto.

19.11.1898 päivätyssä Jakobasta kertovassa kirjeessäkin Pentti kirjoittaa morsiamelleen muun muassa, että luonnollisesti Idan ei tarvitse mennä navettaan, ja jos Ida ei viihdy Jakoballa, hän myy talon.

Pentille ja Idalle syntyi varsinkin runsaasti lapsia.

LAPSET

Helena Maria (Mirja) (1900-1988)

Laura Maria (1901-1902)

Elsa Maria (1902-1910)

Mauri Israel (1904-1980)

Anja Maria (1905-1986)

Annikki Helena (1907-1907)

Laura Helena (1907-1907)

Kyllikki Helena (1907-1907)

Heikki Olavi Nuutti (1910-1923)

Osma Olavi Nuutti (1910-1925)

Kauko Salomon (1912-1912)

Jouko Salomon (1912-1922)
Irma-Kaarina (avioit. Vaskela) (1916-2004)
Pentti Henrik (1918-1992)
Ida Maria (Maija) (avioit. Aarnio) (1918-)

Lapsia syntyi siis yhteensä 15.

Yhdet kolmoset, jotka kuolivat heti 1907.

Kolmet kaksoset.

Vanhimmista veljeskaksosista kummatkin kuolivat isän kuoleman jälkeen. Toinen 13 vuotiaana 1923 ja toinen 15 vuotiaana 1925.

Keskimmäisistä veljeskaksosista toinen kuoli heti 1912 ja toinen isän kuoleman jälkeen 10 vuotiaana 1922.

Viimeiset kaksoset Pentti Henrik ja Maijaksi kutsuttu Ida Maria (avioituttuaan Aarnio) syntyivät vasta 28.8.1918, eli yli 6 kuukautta isänsä kuoleman jälkeen.

LASTEN ISÄHÄN MURHATTIIN KAPINAN AIKANA 16.2.1918.
Hän siis kuoli varsin nuorena, 43-vuotiaana.

Kaksosia odottavalle leskeksi jääneelle ison talon emännyydestä yksin vastaamaan jääneelle Ida Maria Hiidenheimolle jäi vastattavaksi vielä syntymättömien kaksosten lisäksi muitakin varsin nuoria lapsia.

Murhan jälkeen elossa olevien lasten iät olivat:

Vuonna 1900 syntynyt Mirja oli jo 18 vuotias.

Vuonna 1904 syntynyt Mauri oli 14-vuotias.

Vuonna 1905 syntynyt Anja oli 13-vuotias.

Kaksoset Heikki Olavi ja Osmo Olavi olivat 8 vuotiaita.

Jouko oli 6 vuotias.

Vuonna 1916 syntynyt Irma-Kaarina, avioituttuaan Vaskela, oli vasta 2 vuotias.

Kuten todettu Pentti ja Maija eivät olleet vielä syntyneenkään.

Murha aiheutti melkoisen määrän orpoja.

Voi vain kuvitella minkälaiseen tilanteeseen leskiemäntä jäi heti murhan jälkeen. Talokin ryöstettiin murhan yhteydessä.

Heti murhaa seuraavana päivänä hän kirjoitti 17.2.1918 päivätyn kirjeen Vihtiin.

Jakovalta kirjeen Oravalaan vei hevosella mies, joka oli saanut tarkoitusta varten passin Nummen esikunnasta.

Kirje on sanatarkasti seuraavan sisältöinen.

”Rakkaat Omaiset.

Sanomattomalla sydämen surulla ilmoitan että Pentti eilen joutui katalien murhamiesten uhriksi. Pyydän, jos teistä jokunen voisi tulla meitä tänne vähän auttamaan ja lohduttamaan. Tuomi oli passiin kirjoittanut, että Fammu saisi tulla hänen mukanaan, jos Fammu arvaa niin raskaalle matkalle lähteä.

Jos Artturi tai Janne tulis mukaan niin täytyisi kai sieltä hankkia passi. Olkaa niin hyviä ja antakaa Göstalle ja Palojärvelle myös onnettomuudestamme tietoa.

”Iida”

Surmatun veli Artturi sai 19.2. passin Vihdin esikunnasta ja kävi samana päivänä poikansa Antin kanssa Jakovalla.

Myöhemmin 4.3. surmatun äiti Karoliina lähti Jakovalle ja palasi kotiin 11.3. Artturin kanssa, joka oli matkustanut Nummelle 10.3. ja käynyt Hrimalyjen luona Mommolassa ja yöpynyt Pakkalassa Ojasten luona.

Leskiemännältä on ollut varsin kunnioitettava saavutus pitää talo pystyssä näin murheellisissa olosuhteissa.

Murhetta kun lisäsi vielä 1922, 1923 ja 1925 tapahuneet poikien kuolemat.

MURHA tapahtui 16.2.1918.

Vainaja haudattiin 28.2.1918 ja siunattiin 24.5.1918.

Murha tapahtui kapinan melko varhaisessa vaiheessa.

Se tapahtui helmikuussa, jolloin oli valtakunnallisesti ajatellen ensimmäinen valkoisiin kohdistunut terroriaalto.

Toinen aalto oli huhtikuussa. Maaliskuu välissä oli melko väkivallatonta.

Nummen väkivaltaisuuksista Osmo Jussila kirjoittaa Nummen historiassa seuraavasti:
”Vallankumouksen johto yritti voimiensa mukaan pitää yllä järjestystä ja estää turhat kostonpiteet tilallisia kohtaan. Tässä se ei kuitenkaan onnistunut, vaikka Nummella väkivallanteot jäivätkin vähäisiksi moniin muihin pitäjiin verrattuna. Hankalimpia kurissapidettäviä olivat muualta -etenkin Karkkilasta- tulleet punakaartilaisjoukot, jotka vieraalla paikkakunnalla saattoivat tehdä väkivaltaisia tekoja paljon helpommin kuin kotiseudullaan. Tällaisen joukon tekemä oli mm. Pentti

Hiidenheimon murha helmikuun 16. päivänä. Vauraimpien maanviljelijöiden ohella kohdistui punakaartilaisjoukkojen viha erityisesti entiseen järjestysvaltaan ja sen edustajiin. Nummella murhattiin kolme poliisia, joista yksi oli kotoisin Nummelta, sekä sammattilainen tuomari.”

Kuten edellä todettiin, voitiin Jakovaa pitää vauraana talona, jollaisten isännät olivat kapinan aikana tyypillisiä siviilimurhien kohteita.

Pentti Hiidenheimon murhaajatkin olivat Pyhäjärveltä. 2 veljestä ja kolmas mies. Kaksi tekijää ammuttiin pian kapinan kukistamisen jälkeen. Kolman tavoitettiin vasta paljon myöhemmin (olisiko ollut vasta noin vuoden kuluttua) ja hänetkin ammuttiin.

Murhan yhteydessä talo ryöstettiin.

Pentti Hiidenheimo haettiin kotoa ja lähdettiin viemään kohti työväentaloa. Matkalla hänet ammuttiin ja ilmeisesti pistettiin vielä pistimin, mikä oli melko yleistä sen aikaisissa teloituksissa.

Surmapaikka on Nummen kirkolta Pusulaan menevän maantien vasemmalla puolella noin 350 metriä ennen Jakovan tienhaaraa.

PÄÄKOHTIA PENTTI HIIDENHEIMON SUHTEELLISEN LYHYEN ELÄMÄN AIKAISESTA TOIMINNASTA.

KANSANOPISTO

Pentti Hiidenheimo osallistui jo Vihdissä asuessaan Länsi-Uudenmaan kansanopiston toimintaan yhteistoiminnassa nummilaistenkin kanssa.

Kansanopiston perstajiin ja hallintoon kuului useampi Pentti Hiidenheimon sukuun liittyvä henkilö.

Kansanopiston kannatusyhdistyksen ensimmäinen ja pitkäaikainen puheenjohtaja oli valtiopäivämien Kaarle Ojanen ja opiston ensimmäinen johtokunnan puheenjohtaja Pentti Törnström (Hiidenheimo). Johtokunnassa oli myös Pentin veli Artturi Hiidenheimo.

Jokaiseen kuntaan tuli 5 kannatusyhdistyksen jäsentä. Nummelta nämä olivat aluksi neiti Fanny Ojanen, Kaarle Ojanen, maanviljelijä O. A. Laakso, Akseli Stenberg (Akseli Sarjakoski, Nupusen isäntä) ja Frans Stenberg (Antsepän isäntä).

Fanny Ojasesta tuli myöhemmin Pentti veljen Artturin vaimo ja Kaarle Ojasesta Artturin appi.

Kumpikin Sarjakoski olivat Pentti Hiidenheimon äidin Karoliina Kristiina Tolpon sisaren Sophia Charlotta Stenbergin, omaasukua Tolpon, poikia.

MAATALOUS JA OSUUSTOIMINTA

Maatalouden ja osuustoiminnan kehittämässä Pentti Hiidenheimolla oli merkittävä asema.

Osmo Jussilan kirjoittamassa 1977 julkaistussa Nummen historiassa on maataloutta käsittelevässä osuudessa sivulla 270 kohta ”Uudistusten johtajat”.

Siinä Jussita kirjoittaa seuraavasti:

”Niin maatalouden kuin osuustoiminnankin kehitystä johtamassa oli muutamia tavallista kyvykkäämpiä ja kauasnäköisempiä miehiä. Heistä on ennen muita mainittav Akseli Sarjakoski, Kaarle Ojanen ja Pentti Hiidenheimo.”

Kuten edellä on todettu, oli Nummen Nupusen talon isäntä Akseli Sarjakoski samoin kuin Nupusen naapuritalon Antsepän isäntä Frans Sarjakoski Pentin ja muiden Oravalan sisarusten serkku.

Kuten edellä on myös todettu, oli Kaarle Ojanen Pentin veljen Artturin appi.

Pentti Hiidenheimosta Jussila kirjoittaa kohdassa ”Uudistusten johtajat” seuraavasti: *Pentti Hiidenheimo (alkup.Törnström) syntyi Vihdin Oravalassa v. 1875. Hän osti v. 1898 Jakovan suuren rusthollin Nummelta, joka tuolloin oli pahasti rappeutunut. 20 vuoden kuluessa hän saattoi tilan mallikelpoiseen kuntoon.*

Näiden 20 vuoden aikana, jotka Hiidenheimo oli Nummella, hän ehti olla lähes kaikissa pitäjän tärkeimmissä luottamustehtävissä: kuntakokouksen esimiehenä, kunnallislautakunnan jäsenenä, osuusmeijerin, osuuskaupan ja osuuskassan johtoelimissä. Hän oli myös Maamiesseuran perustajia ja aktiivisimpia jäseniä sekä monien muiden paikallisten yhdistysten jäsen.

Hiidenheimo oli ennen muuta osuustoiminnan uranuurtaja, ei vain Nummella vaan Uudellamaalla ja koko maankin puitteissa. Hän ensimmäisenä alkoi puuhata osuusmeijeriä Nummelle. Hän oli Pellervo-Seuran johtokunnan jäsen vuodesta 1908 alkaen ja Metsänhoitoyhdistys Tapion johtokunnan sekä Pellervo-Seuran metsävaliokunnan jäsen. Meijerin ohella Hiidenheimo kehitti aktiivisesti karjanhoitoa, erityisesti maatiaiskarjaa, ja kuului moniin alan yhdistyksiin mm.Lounais-Suomen Karjanjalostusyhdistyksen johtokuntaan. Valtiopäivillä hän oli v. 1914 ja vuoden 1917 ensimmäisillä valtiopäivillä vanhasuomalisen puolueen edustajana.”

Pentti Hiidenheimon osallistuminen näihin toimintoihin loppui ennenaikaisesti 43-vuotiaana tähän murhaan.

MAA- JA METSÄTALOUEDELLINEN OSUUSTOIMINTA

Valtakunnallisessa osuustoiminnassa Pentti Hiidenheimo oli siis alusta pitäen mukana PELLERVO-SEURAN toiminnassa.

-tilintarkastaja vuodesta 1906

-johtokunnan jäsen 1908-1918
-metsäasian valiokunnassa
-jne

Pentti Hiidenheimo oli myös Metsänhoitoyhdistys Tapion johtokunnassa.

NUMMELLA

NUMMEN OSUUSMEIJERI

Nummen osuuskeijerin perustava kokous pidettiin kesäkuun 11 päivänä v 1904 Nummen kunnanhuoneella.

Hallitukseen valittiin Nummelta agronomi Herman Stenström, Maanviljelijä Akseli Stenberg (Sarjakoski) ja Pentti Törnström (Hiidenheimo) sekä Pusulasta maanviljelijä Emil Stenholm ja Lohjalta Emil Malin.

Hallituksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Akseli Stenberg (Sarjakoski).

Meijeri otti ensimmäisen kerran vastaan maitoa 16. joulukuuta 1905.

Meijeri on Saukolassa vieläkin pystyssä oleva komea kivirakennus, jossa oli mm. Valion meijerimuseo.

OSUUSKASSA

Lainaan Osmo Jussilan Nummen historian tekstiä osuuskassan perustamisesta, koska Jussilan käsitys osuustoiminnan sen aikaisesta perustavoitteesta on mielenkiintoinen, kun osuuskassan perustamiskokouksesta kului vain vuosi kapinan alkuun ja mm. Pentti Hiidenheimon murhaan.

Jussila kirjoittaa seuraavasti:

Osuuskassaa ryhdyttiin Nummelle puuhaamaan jo vuosisadan alussa.

Nummen maamiesseuran kokouksessa Akseli Sarjakoski piti esitelmän osuuskassan perustamisesta ja seuraavana vuonna maamiesseura kutsui kokoon perustavan kokouksen. Tästä ei kuitenkaan tullut jostain syystä mitään, ehkä riittävää taloudellista ja yhteiskunnallista tarvetta ei ollut. Tällainen tulikin vasta v. 1916, jolloin osuuskassat saivat tehtäväkseen asuntolainoilla auttaa torppareita ja tilatonta väestöä hankkimaan omaa maata. Tässä osuuskassat toimivat osuustoiminnan yhden perustavoitteen saavuttamiseksi: kärjistyvien ristiriitojen tasoittamiseksi omistamattomien pienomistajien ja suuromistajien välillä. Tässä Nummenkin johtavat tilalliset näkivät keinon oman pitäjänsä ristiriitojen tasoittamiseksi ja päättivät perustaa osuuskassan. Perustava kokous pidettiin Nummen seuratalolla 28.1.1917, jossa valittiin ensimmäinen hallitus. Siihen tulivat mv. Wladimir Hrimaly puheenjohtajana, mv. Akseli Sarjakoski varapuheenjohtajana ja jäsenenä mv. Pentti Hiidenheimo, rakennusmies Heikki Tapola ja mv. Frans Sarjakoski. Perustajajäsenet olivat pitäjän tilallisia maanviljelijöitä. Mukana yksi torppari ja räätäli

rakennusmies Tapolan lisäksi.”

OSUUSKAUPPA

Pentti Hiidenheimo oli myös Nummen osuuskaupassa perustajajäsen ja hallituksen puheenjohtaja.

YHDISTYSTOIMINTA

1905 suurlakon jälkeen alettiin Nummellekin puuhaamaan työväenyhdistystä.

Yhdistystä perustamassa oli mm. Jakovan isäntä Pentti Hiidenheimo ja ensimmäiseksi esimieheksi valittiin tilanomistaja E. Stenberg.

Osmo Jussilan mukaan tällaisen yhdistyksen johdon päämäärä oli viime kädessä työväestön kasvattaminen ja kärjistymässä olevien ristiriitojen sääntely.

Kuitenkin jo vuoden 1906 loppupuolella pidetyssä kokouksessa työläiset valtasivat yhdistyksen. Hyväksyttiin uudet työläisliiton säännöt, jotka sulkiivat työnantajat pois yhdistyksestä.

Työväenyhdistys sai kuitenkin oman talon v. 1907. Kaarle Ojanen vuokrasi Sipoon tilalta tontin ja myi vanhan riihen, ja kuntakin avusti talon rakentamista 200 markalla.

Kun myöhemmin nuorisoseuran toimesta rakennettiin Oinolan seuratalo, lausui Pentti Hiidenheimo talon vihkiäisissä 1912 seuraavaa:

”Tuleva aika näyttää, onko ollut hyödyksi tai vahingoksi, ettemme täällä Nummella suurlakon jälkeisen valtiollisen innostuksen aikoina saaneet toimeen muita seurataloja kuin työväen taloja.” (Osmo Jussia: Nummen historia s. 316)

Työväentaloa kohti vietäessä Pentti Hiidenheimo ammuttiin.

Seuratalo rakennettiin nuorisoseuran aloitteesta. Rakentamista varten eri seurat olivat perustaneet ”Nummen Seuratalo-nimisen osakeyhtiön ja valmistuttuaan talo palveli niin raittius- maalais- kuin nuorisoseurankin kokoushuoneena.

Näiden maanomistajien seurojen eräs tarkoitus oli tässä vaiheessa jyrkkenevien yhteiskunnallisten ristiriitojen lieventäminen. Pentti Hiidenheimo sanoi voimisteluseuran iltamissa, että seura tasoitti säätyeroja mökin poikien ja talojen poikien välillä ja kasvatti kansaa yhdeksi.

Mainittakoon tässä seuratoimintaa käsiteltäessä, että v. 1909 maanviljelijät Pentti Hiidenheimo, A. Sarjakoski ja Mommolan omistaja Wladimir Hrimaly perustivat Nummelle jopa soittokunnan, joka toimii vieläkin.

KUNNALLISHALLINTO

Pentti Hiidenheimo toimi kuntakokouksen esimiehenä ja kunnallislautakunnan jäsenenä.

Tämän vuoksi on syytä kuvata lyhyesti taloudellista ja poliittista telannetta Nummella murhaa edeltävinä kuukausina.

Maailmansodan ajasta selvittiin Nummella suhteellisen hyvin aina kevättalveen 1917. Silloin Venäjän armeijan linnoitus- ja patterityöt loppuivat ja työttömät tulivat takaisin Nummelle.

Jussila kirjoittaa ajasta seuraavasti:

Kesällä mielialat olivat jännittyneitä, mutta väkivaltaisuuksia ei esiintynyt. Elintarvikkeiden hinnat kohosivat yhä. Kuntakokouksessa katsottiin jo kesäkuussa nälänhädän uhkaavan pitäjää. Työttömyys kasvoi pahemmaksi vasta syksyllä, jolloin maatyöt loppuivat. Patteritöissä olleet alkoivat vaatia ensimmäisinä kunnalta hätäaputöitä ja elintarvikkeiden säännöstelyä. Hätäaputöiden järjestämisestä käsiteltiin ensimmäisen kerran kuntakokouksessa 6.10. Samalla valittiin niitä järjestämään työttömyyskomitea. Poliittinen aktiivisuus lisääntyi tilanteen kärjistyessä: jo tähän kuntakokoukseen saapui hyvin paljon sellaisia, lähinnä työväestöä, jotka eivät aikaisemmin olleet ottaneet osaa kuntakokouksiin. Toinen pääasiassa työttömyyttä käsitellyt kuntakokous pidettiin 5. tammikuuta 1918. Siihen saapui jo niin paljon väkeä, että kokous oli pidettävä Seuratalolla. Mieliala siellä oli hyvin sähköinen. Työväen joukosta kuului Turun ampumistapauksiin viittaavia välihuutoja, ”Kun leipää pyytää, niin lyijyä saa”. Pentti Hiidenheimon onnistui kuitenkin vielä arvovallallaan säilyttää joltinenkin kokousrauha. Kokouksessa päätettiin rakentaa hätäaputyönä uusi maantie Järvenpään kylästä Pakkalan, Mommolan ja Jakovan kautta Hyvelän kylään. Samoin päätettiin avustaa maanviljelijä Rikhard Lainetta uuden tien rakentamisessa Nummen kylästä Haarlaan.”

Levottomina aikoina myös järjestyksenpitoa on kunnallishallinnossa jouduttu pohtimaan.

Jussila kirjoittaa seuraavasti:

”Nummen kunnan järjestyssäännöt oli hyväksytty ja vahvistettu huhtikuussa (1917) ja niiden nojalla kunnallislautakunta esitti 4. elokuuta kuntakokoukselle, että kuntaan nimitettäisiin 13 järjestysmiestä. Tämä valinta vahvistettiin kuntakokouksessa 13. elokuuta. Jollain tavoin, jota ei tarkemmin tunneta, maataloustuottajien järjestö oli mukana näitä järjestysmiehiä valitsemassa, sillä järjestön tuonaikaisen sihteerin Arvo Melan muistaman mukaan Jakovalla olisi pidetty joskus syystalvella maataloustuottajien kokous, jossa olisi määrätty eri puolille pitäjää ns. suojelumiehet kunnan järjestyssäännön mukaisesti. Kuntakokouksen pöytäkirjojen mukaan

kokouksessa oli 16. marraskuuta harkittavana, valitaanko kuntaan lisää järjestysmiehiä. Kun työväen taholta ei asiaa kannatettu – kuten pöytäkirjassa todetaan – jätettiin asia kunnallislautakunnan harkittavaksi. Kunnallislautakunnan pöytäkirjoissa ei asiasta ole kuitenkaan mitään ja on mahdollista, että Melan muistama kokous olisi pidetty vasta marraskuun lopulla ja kunnallislautakunta olisi siirtänyt asian maataloustuottajien järjestettäväksi. Mitään lisäjärjestysmiehiä ei kuitenkaan ehditty asettaa, ennen kuin punakaarti otti vallan.

VALTAKUNNANPOLITIikka

Pentti Hiidenheimo oli Suomalaisen puolueen kansanedustaja 1914 ja 1917. Hän kuului maatalousvaliokuntaan.

Tämäkin tehtävä saattoi olla yksi syy murhan kohteeksi joutumiseen. Pentti Hiidenheimo tietävästi vastusti työväenliikkeen keskeistä vaatimusta 8-tuntisesta työpäivästä. Hänen käsityksensä mukaan se ei soveltunut maataloustyöhön. Vaikeata sen soveltamine kiireisimpään kesäaikaan varmaan onkin.

Suvun jäsenet ovat ansiokkaasti jatkaneet eduskuntatyötä.

- veli Artturi Hiidenheimo
- Saara Forssius
- Merikukka Forssius

Pentti Hiidenheimo oli Suomalaisen puolueen puoluevaltuuston jäsen, mutta ei tullut valituksi siihen enää 1917.

Hänet valittiin eduskunnan hajottamisen jälkeen 1917 Suomalaisen puolueen Uudenmaan läänin piiritoimikuntaan.

Aarno Forsiuksen kirjoituksen mukaan Pentti Hiidenheimo oli pakinoitsija Observerin kertoman mukaan mukana kansallispuolueen perustavassa kokouksessa.